

DIREKTIVA 2006/118/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. decembra 2006****o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾, v luči skupnega besedila, ki ga je odobril Spravni odbor dne 28. novembra 2006,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Podzemna voda je dragocen naravni vir in jo je treba kot tako zavarovati pred poslabšanjem in kemičnim onesnaževanjem. To je še zlasti pomembno pri ekosistemih, ki so odvisni od podzemne vode, ter pri uporabi podzemne vode za oskrbo z vodo, namenjeno prehrani ljudi.
- (2) Podzemna voda je najboljčutiljivejša in največje nahajališče sladke vode v Evropski uniji, predvsem pa je glavni vir javne oskrbe s pitno vodo v mnogih regijah.
- (3) Podzemno vodo v vodnih telesih, uporabljenih za odvzem pitne vode ali namenjenih za takšno rabo v prihodnosti, je treba zaščititi tako, da se izognemo poslabšanju kakovosti takšnih vodnih teles ter s tem zmanjšamo stopnjo čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode, v skladu s členom 7(2) in (3) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁴⁾.
- (4) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁵⁾ vključuje cilj dosega ravnosti kakovosti vode, ki ne povzročajo pomembnih vplivov in tveganj za zdravje ljudi in okolje.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 40.⁽²⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 29.⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2005 (UL C 45 E, 23.2.2006, str. 15), Skupno stališče Sveta z dne 23. januarja 2006 (UL C 126 E, 30.5.2006, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006 (še ni objavljena v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 11. decembra 2006.⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (5) Za varstvo okolja kot celote in zlasti zdravja ljudi se je treba visokim koncentracijam zdravju škodljivih onesnaževal v podzemni vodi izogniti, jih preprečiti ali zmanjšati.

- (6) Direktiva 2000/60/ES določa splošne določbe za varstvo in ohranjanje podzemne vode. V skladu s členom 17 navedene direktive je treba sprejeti ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode, vključno z merili za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode ter merili za ugotavljanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda.

- (7) Ob upoštevanju potrebe po doseganju ustrezne ravni varstva podzemne vode je treba vzpostaviti standarde kakovosti in vrednosti praga ter razviti metodologije, temelječe na skupnem pristopu, da se zagotovijo merila za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode.

- (8) Standardi kakovosti za nitrate, fitofarmacevtska sredstva in biocide bi se morali določiti kot merila Skupnosti za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode, ob tem pa je treba zagotoviti usklajenost z Direktivo Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽⁶⁾, Direktivo Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ⁽⁷⁾ in Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽⁸⁾.

- (9) Varstvo podzemne vode lahko na nekaterih območjih zahteva spremembo kmetijske in gozdarske prakse, kar bi lahko povzročilo izgubo dohodka. V skupni kmetijski politiki so predvideni mehanizmi financiranja izvajanja ukrepov za upoštevanje standardov Skupnosti, zlasti v Uredbi Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽⁹⁾. Države

⁽⁶⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).⁽⁷⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/85/ES (UL L 293, 24.10.2006, str. 3).⁽⁸⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/50/ES (UL L 142, 30.5.2006, str. 6).⁽⁹⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1463/2006 (UL L 277, 9.10.2006, str. 1).

- članice so odgovorne za določitev prednostnih nalog in izbiro projektov v zvezi z ukrepi za varstvo podzemne vode.
- (10) Določbe o kemijskem stanju podzemne vode se ne uporabljajo za visoke, naravno nastale koncentracije snovi ali ionov ali njihovih kazalcev, ki jih vsebujejo bodisi telesa podzemne vode bodisi povezana vodna telesa površinske vode, zaradi posebnih hidrogeoloških razmer, ki niso zajete v opredelitvi onesnaževanja. Prav tako se ne uporabljajo začasne, prostorsko omejene, spremembe smeri toka ali kemijske sestave, ki se ne štejejo za vdore.
- (11) Določiti bi bilo treba merila za opredelitev kakršnih koli pomembnih in stalno naraščajočih trendov koncentracij onesnaževal in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda, ob upoštevanju verjetnosti nastanka škodljivih učinkov na povezane vodne ekosisteme ali odvisne kopenske ekosisteme.
- (12) Kjer je možno, bi morale države članice uporabljati statistične postopke, pod pogojem, da so v skladu z mednarodnimi standardi in prispevajo k primerljivosti rezultatov spremljanja stanja med državami članicami v daljših obdobjih.
- (13) V skladu s tretjo alineo člena 22(2) Direktive 2000/60/ES bi se morala se Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi ⁽¹⁾ razveljaviti z učinkom od 22. decembra 2013. Zagotoviti je treba kontinuiteto varstva, predvidenega z Direktivo 80/68/EGS, v zvezi z ukrepi, katerih cilj je preprečiti ali omejiti tako neposreden kot posreden vnos onesnaževal v podzemno vodo.
- (14) Razlikovati je treba med nevarnimi snovmi, katerih vnos je treba preprečiti, in drugimi onesnaževali, katerih vnos je treba omejiti. Priloga VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki navaja glavna onesnaževala, ki vplivajo na vodno okolje, bi se morala uporabiti pri opredelitvi nevarnih in nenevarnih snovi, ki predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja.
- (15) Ukrepi za preprečevanje ali omejevanje vnosa onesnaževal v podzemna vodna telesa, uporabljena za odvzem vode, namenjene za prehrano ljudi, oziroma namenjena za takšno rabo v prihodnosti, kakor je določeno v členu 7(1) Direktive 2000/60/ES, bi morali v skladu s členom 7(2) te direktive zajemati ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi, da bo voda po uporabljenem režimu čiščenja in v skladu z zakonodajo Skupnosti ustrezala zahtevam Direktive Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽²⁾. Navedeni ukrepi lahko v skladu s členom 7(3) Direktive 2000/60/ES zajemajo tudi določitev vodovarstvenih območij s strani držav članic v obsegu, za katerega pristojni nacionalni organ meni, da je potreben za varstvo oskrbe s pitno vodo. Taka vodovarstvena območja lahko zajemajo celotno ozemlje države članice.
- (16) Da bi se zagotovilo enotno varstvo podzemne vode, bi morale države članice, ki imajo skupna telesa podzemne vode, uskladiti svoje dejavnosti v zvezi s spremljanjem stanja, določanjem vrednosti praga in določitvijo zadevnih nevarnih snovi.
- (17) Zanesljive in primerljive metode spremljanja podzemne vode so pomembno sredstvo za ocenjevanje kakovosti podzemne vode in za izbiranje najustreznejših ukrepov. Člena 8(3) in 20 Direktive 2000/60/ES zagotavljata sprejetje standardiziranih metod za analiziranje in spremljanje vodnega statusa ter po potrebi smernic o izvajanju, vključno s spremljanjem.
- (18) V določenih okoliščinah bi morale biti državam članicam dovoljeno, da odobrijo izjeme od ukrepov za preprečevanje ali omejevanje vnosa onesnaževal v podzemno vodo. Vse izjeme bi morale temeljiti na preglednih merilih in biti opisane v načrtih upravljanja povodij.
- (19) Preučiti je treba učinke različnih mejnih vrednosti podzemne vode, ki jih določijo države članice, na raven varstva okolja in delovanje notranjega trga.
- (20) Opraviti je treba raziskave, da se določijo boljša merila za zagotavljanje kakovosti in varovanja ekosistemov podzemnih voda. Če je potrebno, je treba pridobljena spoznanja upoštevati pri izvajanju ali ponovnem pregledu te direktive. Te raziskave, kakor tudi razširjanje znanja, izkušenj in izsledkov raziskav, je treba spodbujati in financirati.
- (21) Predvideti je treba prehodne ukrepe, ki se uporabljajo v obdobju med datumom začetka izvajanja te direktive in datumom razveljavitve Direktive 80/68/EGS.
- (22) Direktiva 2000/60/ES določa zahtevo nadzora, vključno z zahtevo za predhodno odobritev umetnega napajanja ali bogatenja teles podzemne vode, pod pogojem, da uporaba vira ne ogroža doseganja okoljskih ciljev, določenih za vir ali za napajano ali bogateno telo podzemne vode.

⁽¹⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

(23) Direktiva 2000/60/ES vključuje v členu 11(2) in Prilogi VI, delu B o programu ukrepov odprt seznam dopolnilnih ukrepov, ki jih lahko države članice sprejmejo kot del programa ukrepov, med drugim:

- zakonodajne instrumente,
- upravne instrumente, in
- izpogajane sporazume o varstvu okolja.

(24) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.

(25) Zlasti je treba uporabiti regulativni postopek s pregledom v primeru ukrepov splošnega obsega za spreminjanje nebitvenih določb te direktive, med drugim s črtanjem nekaterih takšnih določb ali z dodajanjem novih nebitvenih določb k tej direktivi –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

1. Ta direktiva določa posebne ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode v skladu s členom 17(1) in (2) Direktive 2000/60/ES. Ti ukrepi zlasti vključujejo:

- (a) merila za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode in
- (b) merila za določitev in obračanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter za opredelitev izhodiščnih točk za obračanje trendov.

2. Ta direktiva tudi dopolnjuje določbe, namenjene preprečevanju ali omejevanju vnosa onesnaževal v podzemno vodo, ki so že vsebovane v Direktivi 2000/60/ES, in je namenjena preprečevanju poslabšanja stanja vseh teles podzemne vode.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se poleg opredelitev pojmov iz člena 2 Direktive 2000/60/ES uporabljajo še naslednje opredelitve:

- (1) „standard kakovosti podzemne vode“ pomeni okoljski standard kakovosti, izražen kot koncentracija določenega onesnaževala, skupine onesnaževal ali kazalec onesnaženja

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

v podzemni vodi, ki se ga zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja ne sme preseči;

- (2) „vrednost praga“ pomeni standard kakovosti podzemne vode, ki ga v skladu s členom 3 določijo države članice;
- (3) „pomemben in stalno naraščajoč trend“ pomeni vsako statistično in z okoljskega vidika pomembno povečanje koncentracije onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalca onesnaženja v podzemni vodi, za katerega je v skladu s členom 5 potreben obrat trenda;
- (4) „vnos onesnaževal v podzemno vodo“ pomeni neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v podzemno vodo kot posledico človekove dejavnosti.
- (5) „vrednost ozadja“ pomeni koncentracijo snovi ali vrednost kazalca v telesu podzemne vode, ki ne ustreza nobenim ali zgolj zelo majhnim antropogenim spremembam neokrnjenih razmer;
- (6) „osnovna raven“ pomeni povprečno vrednost, izmerjeno vsaj med referenčnima letoma 2007 in 2008 na podlagi programov spremljanja, izvajanih na podlagi člena 8 Direktive 2000/60/ES, oziroma pri snoveh, določenih po teh referenčnih letih, med prvim obdobjem, za katerega so na voljo podatki iz reprezentativnega obdobja spremljanja.

Člen 3

Merila za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja telesa podzemne vode ali skupine teles podzemne vode uporabljajo države članice v skladu s točko 2.3 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES naslednja merila:

- (a) standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I;
- (b) vrednosti praga, ki jih določijo države članice v skladu s postopkom iz dela A Priloge II za onesnaževala, skupine onesnaževal in kazalce onesnaženja, ki na ozemlju države članice prispevajo k tveganju, da telesa ali skupine teles podzemne vode ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo vsaj seznama iz dela B Priloge II.

Mejne vrednosti podzemne vode za dobro kemijsko stanje so osnovane na varstvu telesa podzemne vode v skladu s Prilogo II, del A, točke 1, 2 in 3, zlasti ob upoštevanju njihovih učinkov, in medsebojne povezanosti, na povezane površinske vode in kopenske ekosisteme ter močvirja, ki so neposredno odvisni od njih, in med drugim upoštevajo toksikološko in ekotoksikološko znanje za ljudi.

2. Vrednosti praga se lahko določijo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni mednarodnega dela vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, oziroma na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode.

3. Države članice zagotovijo, da je določitev vrednosti praga za telesa podzemne vode, ki so skupna dvema ali več državam članicam, in za telesa podzemne vode, katerih podzemna voda teče prek meje države članice, predmet usklajevanj med zadevnimi državami članicami v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/60/ES.

4. Če telo ali skupina teles podzemne vode sega prek ozemlja Skupnosti, si zadevna država članica ali zadevne države članice prizadevajo določiti vrednosti praga ob usklajevanju z zadevno državo nečlanico ali z zadevnimi državami nečlanicami v skladu s členom 3(5) Direktive 2000/60/ES.

5. Države članice prvič določijo vrednosti praga v skladu z odstavkom 1(b) najpozneje do 22. decembra 2008.

Vse določene vrednosti praga, vključno s povzetkom podatkov iz dela C Priloge II te direktive se objavijo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

6. Države članice spremenijo seznam vrednosti praga, kadar nova informacija o onesnaževalih, skupini onesnaževal ali kazalcih onesnaženja pokaže, da je treba zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja določiti vrednost praga za dodatno snov, spremeniti že obstoječo vrednost praga ali da je treba vrednost praga, ki se je črtala s seznama, ponovno dati na seznam.

Vrednosti praga se lahko zбриšejo s seznama, če za zadevno telo podzemne vode ni več tveganja, da ne bo doseglo dobrega stanja zaradi določenih onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalcev onesnaženja.

Vse takšne spremembe seznama vrednosti praga se sporočijo v okviru rednih pregledov načrtov upravljanja povodij.

7. Komisija na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice v skladu z odstavkom 5, objavi poročilo najpozneje do 22. decembra 2009.

Člen 4

Postopek za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Države članice za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode uporabijo postopek, določen v odstavku 2. Če je potrebno, lahko države članice pri izvajanju tega postopka določijo skupine teles podzemne vode v skladu s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES.

2. Telo ali skupina teles podzemne vode ima dobro kemijsko stanje, če:

(a) ustrezno spremljanje prikazuje, da so pogoji, določeni v tabeli 2.3.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES, izpolnjeni; ali

(b) vrednosti za standarde kakovosti podzemne vode, navedene v Prilogi I, in ustrezne vrednosti praga, določene v skladu s členom 3 in Prilogo II, niso presežene na nobenem merilnem mestu v telesu ali skupini teles podzemne vode; ali

(c) je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena na enem ali več merilnih mestih, vendar ustrezná preiskava v skladu s Prilogo III potrjuje, da:

(i) na podlagi ocenjevanja iz odstavka 3 Priloge III koncentracije onesnaževal, ki presegajo standarde kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga, znatno ne ogrožajo okolja, ob upoštevanju – kjer je potrebno – obsega prizadetega telesa podzemne vode;

(ii) so v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjeni drugi pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz tabele 2.3.2 v Prilogi V k Direktivi 2000/60/ES;

(iii) za telesa podzemne vode, opredeljena v skladu s členom 7(1) Direktive 2000/60/ES, so v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjene zahteve iz člena 7(3) te direktive;

(iv) onesnaženje ni znatno poslabšalo zmožnosti telesa podzemne vode ali drugih teles v skupini teles podzemne vode, da se uporabljajo za človekove dejavnosti.

3. Izbira merilnih mest za podzemno vodo mora izpolnjevati zahteve v Prilogi V.2.4 k Direktivi 2000/60/ES, in sicer glede oblikovanja, ki naj zagotavlja skladen in izčrpen pregled kemijskega stanja podzemne vode ter reprezentativne podatke spremljanja.

4. Države članice v načrtih upravljanja povodij v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES objavijo povzetek ocene kemijskega stanja podzemne vode.

Ta povzetek, pripravljen na ravni vodnega območja ali dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, vključuje tudi obrazložitev o tem, kako se je pri končni oceni upoštevalo preseganje standardov kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga na posameznih merilnih mestih.

5. Če se za telo podzemne vode določi, da je v skladu z odstavkom 2(c) v dobrem stanju, države članice v skladu

s členom 11 Direktive 2000/60/ES sprejmejo takšne ukrepe, kakršni naj bi bili potrebni za varstvo vodnih ekosistemov, kopenskih ekosistemov in človekove rabe podzemne vode, ki so odvisni od dela telesa podzemne vode, ki ga predstavlja eno ali več merilnih mest, na katerih je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena.

Člen 5

Določitev pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter opredelitev izhodiščnih točk za obrat trenda

1. Države članice določijo vse pomembne in stalno naraščajoče trende koncentracij onesnaževal, skupin onesnaževal ali kazalcev onesnaženja v telesih ali skupini teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, ter v skladu Priloge IV opredelijo izhodiščno točko za obrat tega trenda.

2. Države članice v skladu z delom B Priloge IV obrnejo trende, ki znatno ogrožajo kakovost vodnih ekosistemov ali kopenskih ekosistemov, zdravje ljudi ali dejansko ali potencialno legitimno rabo vodnega okolja, s programi ukrepov iz člena 11 Direktive 2000/60/ES, da bi postopoma zmanjšali onesnaženost in preprečili poslabšanje stanja podzemne vode.

3. Države članice na podlagi določenega trenda in z njim povezanih tveganj za okolje v skladu s točko 1 dela B Priloge IV opredelijo izhodiščno točko za obrat trenda v odstotkih vrednosti standardov kakovosti podzemne vode iz Priloge I in v odstotkih vrednosti praga, določenih v skladu s členom 3.

4. Države članice v načrtih upravljanja povodij, ki jih predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo:

(a) kako je ocena trenda na podlagi posameznih merilnih mest v telesu ali skupini teles podzemne vode prispevala k določitvi v skladu s točko 2.5 Priloge V k tej direktivi, da gre pri teh telesih za pomemben in stalno naraščajoč trend koncentracije onesnaževal ali za obrat takšnega trenda, in

(b) razloge za izhodiščne točke, opredeljene v skladu z odstavkom 3.

5. Za ocenjevanje vpliva obstoječega obsega onesnaženja v vodnem telesu podzemne vode, ki bi lahko ogrožalo uresničevanje ciljev iz člena 4 Direktive 2000/60/ES, in zlasti tistih obsegov onesnaženj, ki izvirajo iz točkovnih virov in onesnaženih tal, opravijo države članice dodatna ocenjevanja trendov za prepoznanje onesnaževal, da bi zagotovile, da se obsegi onesnaženja ne širijo z onesnaženih mest, da ne slabšajo kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode in da ne ogrožajo zdravja ljudi in okolja. Rezultati teh ocenjevanj se

povzamejo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

Člen 6

Ukrepi za preprečevanje ali omejevanje vnosov onesnaževal v podzemno vodo

1. Za uresničitev cilja v skladu s členom 4(1)(b)(i) Direktive 2000/60/ES, da se preprečijo ali omejijo vnosi onesnaževal v podzemno vodo, države članice zagotovijo, da program ukrepov, določen v skladu s členom 11 te direktive, vključuje:

(a) vse potrebne ukrepe s ciljem, da se prepreči vnos nevarnih snovi, brez poseganja v odstavka 2 in 3, v podzemno vodo. Pri določitvi teh snovi države članice upoštevajo zlasti nevarne snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 1 do 6 iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, in snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 7 do 9 navedene priloge, če te štejejo za nevarne;

(b) za onesnaževala, navedena v Prilogi VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki ne veljajo za nevarna, in za vsa ostala nenevarna onesnaževala, ki niso navedena v tej prilogi, za katere države članice menijo, da predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja, vse ukrepe, potrebne za omejitev vnosov v podzemno vodo za zagotovitev, da takšni vnosi ne povzročajo poslabšanja ali da ne povzročajo pomembnih in trajnih trendov naraščanja koncentracij onesnaževal v podzemni vodi. Takšni ukrepi temeljijo vsaj na priznani najboljši praksi, vključno z najboljšo okoljsko prakso in najboljšo razpoložljivo tehnologijo v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti.

Za namen določitve ukrepov iz točk (a) in (b) lahko države članice v prvi fazi določijo, v katerih primerih štejejo onesnaževala iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, zlasti kovine in njihove spojine iz točke 7 te priloge, za nevarne oziroma nenevarne snovi.

2. Vnos onesnaževal iz razpršenih virov onesnaženja, ki vpliva na kemijski status podzemne vode, se upošteva vedno, kadar je to tehnično izvedljivo.

3. Brez poseganja v strožje zahteve druge zakonodaje Skupnosti lahko države članice izvzamejo iz ukrepov, določenih v odstavku 1, tiste vnose onesnaževal, ki:

(a) so rezultat neposrednega odvajanja, dovoljenega v skladu s členom 11(3)(j) Direktive 2000/60/ES;

(b) se po mnenju pristojnih organov pojavljajo v tako majhnih količinah in koncentracijah, da niti sedaj niti v prihodnje ne

predstavljajo tveganja za poslabšanje kakovosti podzemne vode;

- (c) so posledica nesreč ali izrednih razmer naravnega izvora, ki jih ni bilo mogoče natančno predvideti, se jim izogniti ali jih ublažiti;
- (d) so rezultat umetnega napajanja ali bogatenja teles podzemne vode, dovoljenega v skladu s členom 11(3) (f) Direktive 2000/60/ES;
- (e) se jih po mnenju pristojnih organov v državah članicah ne da tehnično preprečiti ali omejiti brez:

- (i) ukrepov, ki bi povečali tveganje za zdravje ljudi ali kakovosti okolja v celoti ali
- (ii) nesorazmerno dragih ukrepov, da bi iz onesnaženih tal ali podtalja odstranili onesnaževala ali drugače nadzirali njihovo pronicanje v tla in podtalje; ali

- (f) so posledica poseganj v površinske vode, da bi med drugim ublažili posledice poplav in suše ter upravljali z vodami in vodnimi potmi, tudi na mednarodni ravni. Takšne dejavnosti, vključno z rezanjem, poglobljanjem, premeščanjem in odlaganjem usedlin v površinskih vodah, se opravljajo v skladu s splošno zavezujočimi predpisi, in kjer je to uporabno, z dovoljenji in pooblastili, izdanimi na podlagi teh predpisov, ki so jih v ta namen sprejele države članice, če taki vnosi ne ovirajo uresničevanja okoljskih ciljev za zadevna vodna telesa v skladu s členom 4(1) (b) Direktive 2000/60/ES.

Izjeme, predvidene v točkah (a) do (f), se smejo uporabiti le po ugotovitvi pristojnih organov držav članic, da je zagotovljeno učinkovito spremljanje stanja zadevnih teles podzemne vode, v skladu s točko 2.4.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES, ali drugo ustrezno spremljanje.

4. Pristojni organi držav članic vodijo evidenco izjem iz odstavka 3 z namenom, da o tem na podlagi zahteve uradno obvestijo Komisijo.

Člen 7

Prehodne določbe

V obdobju med 16. januar 2009 in 22. decembrom 2013 se za vse nove postopke za izdajanje dovoljenj v skladu s členoma 4 in 5 Direktive 80/68/EGS upoštevajo zahteve iz členov 3, 4 in 5 te direktive.

Člen 8

Tehnične prilagoditve

1. Dela A in C Priloge II in prilogi III in IV se lahko spremenijo glede na znanstveni in tehnični napredek, v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2) ob upoštevanju obdobja pregledovanja in posodabljanja načrta upravljanja povodij, kakor je določeno v členu 13(7) Direktive 2000/60/ES.
2. Del B Priloge II se lahko spremeni v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(2), da bi se dodala nova onesnaževala ali kazalci.

Člen 9

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabi regulativni postopek s pregledom iz člena 5a(1) do (4) in člena 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 10

Pregled

Brez poseganja v člen 8, Komisija pregleda prilogi I in II te direktive do 16. januar 2013 in potem vsakih šest let. Na podlagi tega pregleda po potrebi v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe predloži zakonodajne predloge o spremembi prilog I in/ali II. Komisija v svojem pregledu in pri pripravljanju kakršnega koli predloga upošteva ustrezne informacije, ki bi lahko vključevale rezultate programov spremljanja, izvajanih na podlagi člena 8 Direktive 2000/60/ES, raziskovalnih programov Skupnosti in/ali priporočil Znanstvenega odbora za tveganja za zdravje in okoljska tveganja, držav članic, Evropskega parlamenta, Evropske agencije za okolje, evropskih poslovnih združenj in evropskih okoljskih organizacij.

Člen 11

Ovrednotenje

Poročilo Komisije iz člena 18 Direktive 2000/60/ES za podzemno vodo vključuje oceno o delovanju te direktive v primerjavi z drugimi zadevnimi okoljskimi direktivami, vključno s skladnostjo.

Člen 12

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 16. januar 2009. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. december 2006.

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

M. PEKKARINEN

PRILOGA I

STANDARDI KAKOVOSTI PODZEMNE VODE

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode v skladu s členom 4 se naslednji standardi kakovosti podzemne vode štejejo za standarde kakovosti iz tabele 2.3.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES in določene v skladu s členom 17 navedene direktive.

Onesnaževalo	Standardi kakovosti
Nitrati	50 mg/l
Aktivne snovi v pesticidih, vključno z relevantnimi metaboliti, razgradnimi in reakcijskimi produkti ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (vsota) ⁽²⁾

⁽¹⁾ „Pesticidi“ pomenijo fitofarmaceutska sredstva in biocide, kakor so opredeljeni v členu 2 Direktive 91/414/EGS in v členu 2 Direktive 98/8/ES.

⁽²⁾ „Vsota“ pomeni seštevek vseh posameznih pesticidov, ugotovljenih in izmerjenih v postopku spremljanja stanja, vključno z njihovimi ustreznimi metaboliti ter razgradnimi in reakcijskimi produkti.

2. Rezultati uporabe standardov kakovosti za pesticide na način, ki je določen za namene te direktive, ne vplivajo na rezultate postopkov za oceno tveganja iz Direktive 91/414/EGS ali Direktive 98/8/ES.
3. Če za določeno telo podzemne vode velja, da bi standardi kakovosti podzemne vode lahko onemogočili uresničitev okoljskih ciljev, določenih v členu 4 Direktive 2000/60/ES za povezana telesa površinske vode ali pa bi lahko znatno zmanjšali ekološko ali kemijsko kakovost teh teles ali bi znatno ogrozili kopenske ekosisteme, ki so neposredno odvisni od telesa podzemne vode, se v skladu s členom 3 in Prilogo II k tej direktivi določijo strožje vrednosti praga. Programi in ukrepi, povezani s to vrednostjo praga, se uporabljajo tudi za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS.

PRILOGA II

VREDNOSTI PRAGA ZA ONESNAŽEVALA PODZEMNE VODE IN KAZALCI ONESNAŽENJA*Del A***Smernice za določitev vrednosti praga s strani Držav Članic v skladu s Členom 3**

Države članice določijo vrednosti praga za vsa onesnaževala in kazalce onesnaženja, ki v skladu z opisom značilnosti iz člena 5 Direktive 2000/60/ES uvrščajo telesa ali skupine teles podzemne vode kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja.

Vrednosti praga se določijo tako, da v primeru, ko rezultati spremljanja stanja na reprezentativnem merilnem mestu presežejo mejno vrednost, to označuje tveganje, da eden ali več pogojev za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4 (2)(c)(ii), (iii) in (iv) ni izpolnjen.

Pri določanju vrednosti praga države članice upoštevajo naslednje smernice:

1. Določitev vrednosti praga naj bi temeljila na:
  - (a) obsegu medsebojnega vplivanja podzemne vode ter povezanih vodnih ekosistemov in odvisnih kopenskih ekosistemov;
  - (b) vplivanju obstoječih ali potencialnih legitimnih rab ali funkcij podzemne vode;
  - (c) vseh onesnaževalih, zaradi katerih za telesa podzemne vode obstaja tveganje, da ne bodo dosegle dobrega stanja, pri čemer se upošteva minimalni seznam iz dela B;
  - (d) hidrogeoloških značilnostih, vključno s podatki o vrednostih ozadja in vodni bilanci.
2. Pri določitvi vrednosti praga je treba upoštevati tudi izvor onesnaževal, njihovo možno naravno pojavljanje, toksičnost in disperzijo, obstojnost in njihov bioakumulacijski potencial.
3. Kadar koli se zaradi naravnih hidrogeoloških razlogov pojavijo povečane vrednosti ozadja za snovi ali ione ali njihove kazalce, se te vrednosti ozadja v zadevnem telesu podzemne vode upoštevajo pri določitvi mejnih vrednosti.
4. Določitev vrednosti praga naj bi bila podprta s kontrolnim mehanizmom za zbiranje podatkov, ki temelji na vrednotenju kakovosti podatkov, analitičnih obravnavah ter vrednostih ozadja za snovi, ki se lahko pojavljajo naravno in kot posledica človekovih dejavnosti.

*Del B***Minimalni seznam onesnaževal in njihovih kazalcev, ki jih morajo Države Članice upoštevati pri določitvi vrednosti praga v skladu s členom 3**

1. Snovi ali ioni ali kazalci, ki se lahko pojavljajo naravno in/ali kot posledica človekovih dejavnosti

arzen

kadmij

svinec

živo srebro

amonij

klorid

sulfat

2. Sintetične snovi
trikloroetilen
tetrakloroetilen
3. Parametri, ki kažejo na slane ali druge vdore ⁽¹⁾
Prevodnost

Del C

Informacije, ki jih morajo zagotoviti Države članice v zvezi z onesnaževali, za katere so bile določene vrednosti praga

Države članice v načrtu upravljanja povodij, ki ga predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo način uporabe postopka iz dela A te priloge.

Države članice zlasti zagotovijo, kjer je to mogoče:

- (a) informacije o številu teles ali skupin teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, ter o onesnaževalih in kazalcih onesnaženja, ki določajo takšno uvrščanje, vključno z izmerjenimi koncentracijami/vrednostmi;
- (b) informacije o vseh telesih podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, zlasti o velikosti teles, o razmerju med telesi podzemne vode in z njo povezanimi površinskimi vodami ter neposredno odvisnimi kopenskimi ekosistemi in o vrednosti naravnega ozadja v telesih podzemne vode v primeru naravno prisotnih snovi;
- (c) vrednosti praga, če se uporabljajo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, ali na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode;
- (d) razmerje med vrednostmi praga in
  - (i) vrednostmi naravnega ozadja v primeru naravno prisotnih snovi;
  - (ii) okoljskimi cilji kakovosti in drugimi standardi za varstvo voda na nacionalni ravni, na ravni Skupnosti ali na mednarodni ravni ter
  - (iii) drugimi pomembnimi informacijami o toksičnosti, ekotoksičnosti, obstojnosti, bioakumulacijskem potencialu in disperziji onesnaževal.

⁽¹⁾ Glede koncentracij slanosti vdorov, ki so posledica človekovih dejavnosti, lahko države članice sklenejo, da določijo mejne vrednosti bodisi za sulfat in klorid ali za prevodnost.

PRILOGA III

OCENA KEMIJSKEGA STANJA PODZEMNE VODE

1. Postopek ocenjevanja za določitev kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode se izvede glede na vsa telesa ali skupine teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, in glede na posamezna onesnaževala, ki določajo takšno uvrščanje telesa ali skupine teles podzemne vode.
2. Pri opravljanju preiskav iz člena 4(2)(c) države članice upoštevajo:
  - (a) informacije, zbrane na podlagi opisa značilnosti, ki se izvede v skladu s členom 5 Direktive 2000/60/ES in točkami 2.1, 2.2 in 2.3 Priloge II k Direktivi;
  - (b) rezultate mreže za spremljanje stanja podzemne vode, pridobljene v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES in
  - (c) druge ustrezne informacije, vključno s primerjavo letnih aritmetičnih sredin koncentracije ustreznih onesnaževal na merilnem mestu s standardi kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnimi vrednostmi, ki jih države članice določijo v skladu s členom 3 in Prilogo II.
3. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(c)(i) in (iv) izpolnjeni, države članice – če je ustrezno in potrebno – na podlagi ustrezne agregacije rezultatov spremljanja, ki so po potrebi podprti z ocenami koncentracij, pridobljenih na podlagi konceptualnega modela telesa ali skupine teles podzemne vode, ocenijo obseg telesa podzemne vode z letno aritmetično sredino koncentracije onesnaževala višjo od standarda kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga.
4. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(c)(ii) in (iii) izpolnjeni, države članice – če je ustrezno in potrebno – na podlagi ustreznih rezultatov spremljanja in primernega konceptualnega modela telesa podzemne vode, ocenijo:
  - (a) učinek onesnaževal v telesu podzemne vode;
  - (b) količine in koncentracije onesnaževal, ki se prenašajo – ali bi se lahko prenašali – s telesa podzemne vode na s tem povezane površinske vode ali na neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
  - (c) možen učinek količin in koncentracij onesnaževal, prenesenih na povezane površinske vode in neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
  - (d) obseg slanosti ali drugih vdorov v telo podzemne vode in
  - (e) nevarnost onesnaževal v telesu podzemne vode za kakovost vode, ki se odvzema ali je namenjena za odvzem iz telesa podzemne vode, z namenom, da se uporabi za prehrano ljudi.
5. Države članice prikažejo kemijsko stanje telesa ali skupine teles podzemne vode na karti v skladu s točkama 2.4.5 in 2.5 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES. Poleg tega države članice, če je to ustrezno in mogoče, označijo na karti vsa merilna mesta, kjer so standardi kakovosti podzemne vode in/ali vrednosti praga preseženi.

PRILOGA IV

DOLOČITEV IN OBRAT POMEMBNIH IN STALNO NARAŠČAJOČIH TRENDOV

Del A

Določitev pomembnih in stalno naraščajočih trendov

Države članice določijo pomembne in stalno naraščajoče trende vseh teles ali skupin teles podzemne vode, ki so v skladu s Prilogo II k Direktivi 2000/60/ES uvrščena kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES se program spremljanja stanja oblikuje tako, da se lahko v skladu s členom 3 te direktive določijo vsi pomembni in stalno naraščajoči trendi ugotovljene koncentracije onesnaževal;
2. postopek določitve pomembnih in trajnih trendov naraščanja temelji na naslednjih elementih:
  - (a) pogostost in mesta meritev se izberejo tako, da:
    - (i) se na podlagi potrebnih podatkov zagotovi, da se z določeno gotovostjo in natančnostjo takšni trendi naraščanja lahko ločijo od naravnih nihanj;
    - (ii) se takšni stalno naraščajoči trendi prepoznajo pravočasno, da se lahko izvajajo ukrepi za preprečevanje ali vsaj za ublažitev, če je mogoče, okoljsko pomembnih poslabšanj kakovosti podzemne vode. Ta določitev se, če je mogoče in ob upoštevanju obstoječih podatkov, prvič pripravi do leta 2009, skupaj s poročilom o določitvi trenda v okviru načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES, in nato vsaj vsakih šest let;
    - (iii) se upoštevajo časovne fizikalne in kemijske značilnosti telesa podzemne vode, vključno s stanjem toka podzemne vode, hitrostjo obnavljanja ter časom pronicanja skozi tla ali podtalje.
  - (b) uporabljene metode spremljanja stanja ter analiz ustrezajo mednarodnim načelom obvladovanja kakovosti, ki vključujejo, če je ustrezno, norme CEN ali nacionalne standardizirane metode, tako da z znanstvenega vidika zagotavljajo primerljive podatke z enakovredno kakovostjo;
  - (c) ocena temelji na statistični metodi, npr. na regresivni analizi, za analizo trenda v časovnih nizih posameznih merilnih mest;
  - (d) v izogib pristranskosti pri določanju trenda se vse meritve pod mejo določljivosti, razen za vsoto pesticidov, določijo na polovici vrednosti najvišje meje določljivosti, ki se pojavi v časovnem nizu.
3. pri določitvi pomembnih in stalno naraščajočih trendov naraščanja koncentracij snovi, ki se pojavljajo tako v naravi kot tudi zaradi človekovega delovanja, se upoštevajo osnovna raven in podatki, kadar so ti na voljo, pridobljeni pred začetkom programa spremljanja, tako da se lahko poroča tudi o določitvi trenda v okviru prvega načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES.

Del B

Izhodiščne točke za obračanje trenda

Države članice pri ugotovljenem pomembnem in stalno naraščajočem trendu trend obrnejo v skladu s členom 5, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalnih trendov naraščanja obstaja, če koncentracija onesnaževal doseže 75 % vrednosti parametrov za standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnih vrednosti iz člena 3, razen če:
  - (a) se zahteva nižja izhodiščna točka, da se z ukrepi za obrat trenda prepreči vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način ali da se to ublaži, kolikor je le mogoče;

- (b) je upravičena druga izhodiščna točka, ko meja detekcije ne dopušča, da se določi trend v višini 75 % vrednosti parametra, ali
- (c) sta stopnja povečanja in obrat trenda takšna, da bi višja izhodiščna točka za ukrepe za obrat trenda še vedno lahko zagotovila ukrepe, ki bi preprečili ali ublažili, kolikor je to mogoče, vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način. Takšna višja izhodiščna točka ne sme povzročiti zamud pri doseganju roka za okoljske cilje.

Za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS velja, da se izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalno naraščajočih trendov določi v skladu z navedeno direktivo in Direktivo 2000/60/ES in zlasti z upoštevanjem okoljskih ciljev za varstvo voda, kakor je določeno v členu 4 Direktive 2000/60/ES;

2. ko se za telo podzemne vode, ki je v skladu z oddelkom 2.4.4. Priloge V k Direktivi 2000/60/ES uvrščeno kot telo, za katerega obstaja tveganje, da ne bo doseglo dobrega stanja, vzpostavi izhodiščno točko v skladu z zgornjo točko 1, se to v obdobju šestih let načrta upravljanja povodja v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES ne spremeni;
  3. obrati trenda se prikažejo ob upoštevanju ustreznih določb za spremljanje stanja iz točke 2 dela A.
-